

ณ กาลครั้งหนึ่ง
๘๔ ปี...สุจิตต์ อังภากรณ์...
๒ เมษายน ๒๕๕๕

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ๘๔ ปี...สุจิตต์ อังภากรณ์... ๒ เมษายน ๒๕๕๕

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

วันที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ เนื่องในวาระครบรอบอายุ ๘๔ ปี ของคุณป้าจืด (สุจิตต์ อังภากรณ์) น้องสาวของท่านอาจารย์ สุภาพสตรีผู้เป็นเสมือนเงาที่คอยติดตามดูแลท่านอาจารย์ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่งของศิษย์ทุกคนมาเป็นเวลายาวนาน คุณป้าจืด คือ พี่สาวที่แสนดี มีเมตตา เป็นตัวอย่างให้น้องๆ และทุกคนที่มูลนิธิฯ แม้ข้าพเจ้าเองก็ได้รับความเมตตาจากท่านอยู่เป็นประจำ

ในวันวาระวันเกิดครบ ๗ รอบของท่านในครั้งนี้ พี่แก้วตา อเนกพุฒิ ได้กราบขอความเมตตาจากท่านอาจารย์และคุณป้าจิด เพื่อจัดสนทนาธรรมเนื่องในโอกาสพิเศษนี้ พร้อมทั้งขออนุญาตจัดงานแสดงกัลยาณจิต แต่คุณป้า

จิดในโอกาสพิเศษนี้ด้วย ซึ่งงานได้จัดขึ้นที่ โรงแรมริเวอร์แคว วิลเลจ จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่างวันที่ ๒-๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนาในกุศลทุกประการของพี่แก้วตาเป็นอย่างยิ่ง

ในตอนแรกนี้ ใคร่ขอนำเสนอภาพและบรรยากาศของงานแสดงกัลยาณจิต ที่สหายธรรมทุกท่าน ได้พร้อมใจกันจัดเพื่อบูชาคุณท่านอาจารย์และคุณป้าจิด เป็นภาพที่ประทับใจทุกๆ ท่าน ในวันนั้นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะขอนำเสนอเพียงภาพเป็นส่วนมาก มีคำบรรยายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะเหตุว่า ภาพที่ได้บันทึกไว้นั้น งดงาม เกินกว่าคำบรรยายใดๆ ที่พึงมี

ขณะเริ่มงานพี่แก้วตาได้มอบของขวัญพิเศษแด่คุณป้าจืด คือ สำหรับหิมสีชมพู
ปักต้นดงามมาก และได้ขออนุญาตนำคุณป้าไปเปลี่ยนชุดเป็นสำหรับที่คุณป้าชื่นชอบ

ในงานนี้ นอกจากจะมีอาหารของโรงแรมตามปกติแล้ว พี่สุกัญญา เพื่อนชอบ
ยังได้นำปลากะพงสดๆ ถึง ๔๐ กิโลกรัม กุ้งแม่น้ำ และ กุ้งทะเล ตัวใหญ่มากๆ อีก
หลายสิบกิโลกรัม มาให้ทางโรงแรมเผามาเสิร์ฟแบบไม่อัน ถึงสองวันกว่าจะหมด กราบ
อนุโมทนาพี่สุกัญญาด้วยครับ

เมื่อคุณป้าจัดแต่งกายด้วยชุดสำหรับเสร็จแล้ว พี่แก้วตาก็ได้นำท่านกลับเข้าสู่งานเลี้ยง จากนั้น งานจึงเริ่ม ด้วยการแสดงชุด บุษบาพระรัตนตรัยในชุด อริยสาวิตรีบุชา (อริยสาวิตุดิปูชา) เป็นภาพที่งดงามมากครับ

อริยสาวิตรีปฐา (อริยสาวิตุตติปฐา)

พุทธํ สรณํ คจฺฉามิ ธมฺมํ สรณํ คจฺฉามิ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ

พระสัมพุทธ เปรี๊ยะบุดจ ดั่งจันทรเพ็ญ อริยธรรม เป็นเช่น วัศมี

พระสาวก ดุจโลก อันเปรมปรีดิ์

ศิริศรี เพราะมี แสงจันทรา

สรณะนี้ พระผู้มี พระภาคตรัส	เกื้อสัตว์ ก้าวสู่ พระศาสนา
เทวดา มนุษย์ น้อมบูชา	อริย สาวิตรี ปริดีเปรม
สัตว์โลก ได้อาศัย พระไตรรัตน์	จึงพ้นชาติ ปราศทุกข์ สุขเกษม
พระธรรม ชำระใจ ให้อิ่มเอม	ยังให้เต็ม ด้วยบุญ คุณความดี

พระสัมพุทธ เปรียบดุจ ดั่งจันทร์เพ็ญ	อริยธรรม เป็นเช่น วัศมี
พระสาวก ดุจโลก อันเปรมปรีดี	ศิริศรี เพราะมี แสงจันทร์

พุทฺธํ สรณํ คจฺฉามิ ธมฺมํ สรณํ คจฺฉามิ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ
อริยสาวิตรีบูชา (อริยสาวิตุดิบูชา)

อริยสาวิตรีบูชา (อริยสาวิตุดิบูชา)

"...เป็นการแสดงถึงการมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง ซึ่งการมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง นั้น พึ่งด้วยการพึ่งพระธรรม ศึกษาพระธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ให้เข้าใจ เป็นปัญญาของตนเอง ผลสูงสุดของการมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง คือสามารถ รู้แจ้งอริยสัจจธรรม ดับกิเลสทั้งปวงได้อย่างหมดสิ้น ถึงความเป็นพระอรหันต์ อันเป็น สิ่งที่น่ามาซึ่งความปลาบปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง..."

ระบำคนดี

โอ คนดี ท่านนี้นั้นเป็นผู้ตรง
ปากคอ คางคิ้ว พร่าวพริ้วละไม

ได้เจอนงศ์ รูปทรง ท่านสวยวิไล
ตาคมกลมใส แฝงไว้ด้วยรอยเมตตา

แรกเจอกัน รู้ว่าท่านนั้น อ่อนโยน
พูดจาอ่อนหวาน ไพเราะ ตลอดมา

ดูจดังเป็นมนต์ ที่ดลให้เรามา
ประทับตรึงตา คนใกล้ มิเคยจากจร

งามใด ที่พร้อม เกินคำอธิบาย
ทุกคนมา รวมกัน ด้วยใจหมายปอง

อย่าได้หมาย ชิดซ้าย ความดีแน่นนอน
ต่างก็แซ่ซ้อง ร้องเรียก ท่านเป็นคนดี

ด้วยจริงใจ และ นอบน้อมไว้ แต่ท่าน ขอให้สุขสันต์ คืนวัน ชั่วนาตาปี
รวมใจเราเอง ทั้งน้องและพี่
ชื่นชมคนดี เรายี่ นั้ณลิ้มไม่ลง
ชื่นชมคนดี เรายี่ นั้ณลิ้มไม่ลง
ชื่นชมคนดี เรายี่ นั้ณลิ้มไม่ลง

เพลง "ผู้หญิงคนหนึ่ง"

ผู้หญิงคนหนึ่ง สวยซึ่งทั้งกายและใจ
เป็นผู้อยู่อย่างซิดไกล้ ปรมนิบัติดูแลอย่างดี
คอยติดตาม ท่านอาจารย์ มานานหลายปี
ไม่เคยละเว้นหน้าที่ ผู้หญิงคนนี้ ยินดีในธรรม

ยามท่านอาจารย์สุจินต์ เดินทาง ทั้งไกลและใกล้
ท่านใส่ใจ กระทำกิจ ที่พึงกระทำ
เป็นน้องสาว ดูแลพี่สาว อยู่เป็นประจำ
มั่นในกุศลธรรม คอยเตือนย้ำ ตัวเองเรื่อยมา

** (ข้า) ด้วยใจมั่นคง ดำรงอยู่ในพระธรรม
เวลาจากเช้าถึงค่ำ หมั่นเพียร ในการศึกษา
เมื่อมีโอกาส ไม่เคยพลาด ทำดีเลยหนา
ทุกคนต่างชื่นชมว่า ท่านมีจิตใจที่ดี

ไม่

ผู้หญิงคนหนึ่ง สวยทั้งกายและใจ
งดงามดุสดใส แม้วัย แปดสิบสี่ปี
เป็นอุปสรรค ในการสะสมความดี

* (ข้า) ตราบใดชีวิตยังมี ผู้หญิงคนนี้จะทำดีตลอดไป
ผู้หญิงคนนี้ มีนามว่า "สุจิตต์ อังภากรณ์"

คำร้อง : คำปิ่น อักษรวิสัย และ พี่สาว (นพรัตน์ ฤทัยรัตนารักษ์)

ทำนอง : คำปิ่น อักษรวิสัย

ระบำหลงลิ้ม

ยามลมโชยมา พาใจชื่นฉ่ำ คิดถึงครั้ง คราก่อนนั้นเคยจำพัน
ก่อนเราอยู่คู่กัน ได้เข้าใจธรรม ซึ่งใจพลัน ห่างกันสุดไกลกัน คิดถึงท่านนั้น ยังคงคอย

ควรฟังธรรม ฉันทยังคงจำ พว้าเตือนฉัน ท่านฝากคำมาจำนรรจ์
แต่ฉันกลับลืมคำ ไม่จดไม่จำ หลงลิ้มกัน ลิ้มจนคืนวัน เวียนเปลี่ยนผัน ทุกวันไกล
เชิญมารวมกัน ฟังธรรม ให้เข้าใจ

ชวนเพื่อนจำ ทบทวนธรรมะ ทุกวันคืน จำจนไม่ลืม ว่าเป็นธรรมะ ไว้ในใจ
ลา หล่ำ ลา ล้ำ ลา หล่ำ ลา ล้ำ ลา หล่ำ ลา เห็น เป็นอะไร หรือลืมไปแล้ว ว่าเป็นเรา

ความเป็นเรา ทำให้ปวนปั่น คิด คิด คิด พาเรานั้น เลอะเลือนกัน
หากเราไม่ฟังธรรม ไม่จดไม่จำ พระธรรมท่าน ยังประมาทกัน ต้องแคว้งคว้าง เพียง
เดียวดาย เราควรยังใจ ไม่ควรหลงลืม

(คำร้องโดย คุณสายฝน ปานุราช)

เพลง แว่วเสียงธรรม

แว่วเสียงแห่งธรรม ที่ท่านกล่าวมา เป็นอารมณ์ เกิดความรื่นรมย์ สัมผัสอยู่ในใจตน
หยาดย่อยจากปราง สวรรค์เบื้องบน สุกกลางแผ่นดิน ในฐานะถิ่นคน
เหมือนดังหยาดฝน จำใจ

พระธรรมช่วยคลายความเห็นผิด มีมาเดิม ไตร่ตรองไม่เฝิน ความทุกข์ที่มีคลายไป
หล่อเลี้ยงจิตใจ คำขึ้นหทัย ผู้เคยหลับไหล พลันฟื้นตื่นใจ
งดงามสดใส จริงเออย

พอส่องทอง อาทิตย์ทาบทา
ฟังพระธรรม ทุกครั้งอย่างเคย

มาสนทนา ธรรมะเกิดเออย
ไม่ควรลืมเลย ละเลย ลอยวน

แว่วเสียงแห่งธรรม ที่ท่านกล่าวมาเป็นอารมณ์ ฝากมากับลมเหมือนฝนพรำพรำใจคน
กุศลเกิดมา พาชื่นกมล จิตที่สั่งสม ธรรมะแยบยล
น้อมนำส่งผลต่อไป

มีมือเท้าไว้ทำอะไร?

"...เวลาที่เราท่องเที่ยวไปในสังสารวัฏอันหาเบื้องต้นและเบื้องปลายไม่ได้ เรามีมือและเท้า ไว้ทำกุศลและอกุศลมากมายในแต่ละภพชาติ บางคนมีไว้สำหรับทำอกุศล เช่น ทำร้ายผู้อื่น ลักทรัพย์ ซำสัตว์ เป็นต้น แต่บางคนมีไว้สำหรับเจริญกุศลประการต่างๆ ขวนขวายทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์เป็นต้นว่า ให้ทาน เดินไปฟังพระธรรม มีมือไว้กราบไหว้พระรัตนตรัย

แล้วเราได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในภพชาตินี้

มีมือเท้าไว้ทำอะไร?

เพื่อจักเดินทางต่อไปในภพหน้า...

จักใช้มือและเท้าเดินทางไปสู่ทุกติ...

หรือว่า

จักใช้มือและเท้าทำให้ออกไปจากวัฏฏะ..."

กราบเท้าบูชาคุณท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
กราบอนุโมทนาในกุศลทุกประการของคุณป้าจืด (คุณสุจิตต์ อังภากรณ์)
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

